

«PROZORRO». Система електронних державних закупівель ProZorro створена з ініціативи громадських організацій, комерційних майданчиків, державних органів та підприємців. Основна мета – забезпечення прозорого та ефективного витрачання державних коштів, а також запобігання корупції завдяки громадському контролю та розширенню кола постачальників [3].

В умовах малої кількості реалізації таких проектів конче необхідне отримати практичний досвід, що слугуватиме подальшому удосконаленню середовища та процесів для використання тристороннього партнерства в Україні. Отже, на нашу думку, до пріоритетних областей для запровадження проектів тристороннього партнерства у бюджетному секторі є: електронне управління та електронна демократія, охорона здоров'я, освіта, культура, енергоефективність, утилізація твердих відходів, парки та зони відпочинку.

Список використаних джерел:

1. Івашова Л.М. Теоретичні засади розвитку державно-приватного партнерства у світі та в Україні / Л.М. Івашова // Вісник Академії митної служби України. Серія : Державне управління. – 2015. – № 1. – С. 7-15 .
2. Офіційний веб-сайт Ініціативи «Партнерство Відкритий уряд» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ogp.gov.ua/>.
3. Офіційний веб-сайт системи електронних закупівель «PROZORRO» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://prozorro.gov.ua/>.

УДК. 336.648

Мякишевська О.М.,

к.е.н., ст. викладач кафедри інвестиційної діяльності

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Кредитування як інструмент державної підтримки інноваційної діяльності підприємництва в Україні

Фінансові ресурси національної економіки для розвитку інноваційної підприємницької діяльності формуються за рахунок власних (як держави, так і підприємницьких структур), залучених, а також державних гарантій під кредит

підприємців. Особливе значення для розвитку підприємництва має проблема підтримки державою через надання суб'єктам підприємництва кредитних ресурсів. В більшості країн світу держава підтримує кредитну експансію банків тому, що економічний розвиток починається з доступного кредиту.

Сьогодні в Україні гостро стоїть проблема кредитування інноваційної діяльності підприємництва, його доступу до фінансових ресурсів, адже далеко не кожен суб'єкт підприємницької діяльності спроможний сплачувати досить високі процентні ставки. Комерційні банки, у свою чергу, не поспішають розвивати відносини, наприклад, з малими підприємствами через підвищений ризик щодо повернення кредитів, тому видають лише короткострокові кредити. Якщо держава має намір допомагати суб'єктам підприємницької діяльності і бачить у ньому невід'ємний елемент системи ринкових відносин, то її фінансово-кредитна політика повинна стимулювати його розвиток.

За оцінкою західних економістів, приводом дослідження фінансових систем 150 країн, що характеризуються різним рівнем подушного доходу, недостатня розвиненість фінансової системи компенсується регулюванням банківської системи, ліквідність і рівень розвитку якої корелюють як з поточними, так і з майбутніми макроекономічними орієнтирами економіки (економічне зростання, підвищення продуктивності, накопичення капіталу). Відомі моделі фінансування інноваційної діяльності розглядають різні механізми і аспекти взаємодії інноваційно-активних суб'єктів економіки, з одного боку, і потенційних інвесторів (включаючи державу), - з іншого.

Основними формами та методами державної підтримки прямого впливу на розвиток підприємництва є: застосування дотацій, субсидій, субвенцій; державні й місцеві замовлення; надання позик і гарантій державними та регіональними органами; сприяння розвитку фінансово-промислових груп; фінансова підтримка загальнодержавних фондів та регіональних фінансових інститутів. Особливе місце серед фінансових важелів належить державному кредитуванню підприємництва, що має цільовий та пільговий характер. Поряд із державним кредитуванням підприємництва існує ще одна форма його підтримки державою

– надання гарантій. В країнах з розвинутою економікою найбільш поширеною формою фінансової підтримки підприємництва (близько 70 %) є кредитні ресурси банків.

В Україні за умови обмеженості кредитних ресурсів, високі ціни на гроші та великого ризику, процентні ставки є надто високими, на даний момент, не можуть бути джерелом інвестицій для бізнесу. В умовах складної економічної ситуації та складнощів з наповненням бюджету фінансова підтримка підприємництва здійснюється недостатньо, тому потрібно провадити зважену підтримку підприємництва в Україні.

Реалізація масштабних національних інвестиційних проектів можлива лише за державної підтримки фінансово-кредитної системи. З позиції визначення ролі держави у становленні інноваційної системи, механізму забезпечення процесу створення та поширення інновацій має три обов'язкових складові: систему державної підтримки фундаментальних і прикладних досліджень; різноманітні форми та джерела фінансування; непряме стимулювання та підтримку досліджень інноваційного підприємництва. Одним з вирішальних факторів у міжнародній конкурентній боротьбі є доступ до зовнішнього фінансування. Єдиним реальним джерелом зовнішнього фінансування є кредит. Тому підйом економіки, відродження країни завжди і всюди починається зі створення кредитної системи - банківської системи, здатної наситити економіку грошима, не викликаючи інфляційних ефектів.

Формування фінансово-кредитної підтримки підприємництва в Україні здійснюється відповідно до Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні»[1] та на підставі заходів, затверджених Законом України «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні»[2], ці заходи щорічно затверджуються розпорядженнями Кабінету Міністрів України. З метою подолання наявних проблем в державній підтримці підприємництва та сприяння подальшому розвитку кредитування необхідно, насамперед, виконувати вимоги законодавчих і нормативних актів України.

В рамках економічного стимулювання інноваційної діяльності держава повинна створити систему фінансово-кредитних і організаційних важелів, що дозволяють стабілізувати економічні процеси, запропонувати нові умови для нарощування підприємницької діяльності, забезпечуючи отримання доходів підприємцями при реалізації інноваційних продуктів. Таке розуміння стимулювання підприємницької діяльності відображає реалії, властиві перехідному періоду в економіці. Отже, реалізація економічних інтересів повинна здійснюватися в рамках державної політики кредитування інноваційної діяльності підприємництва, яка, в свою чергу є частиною політики фінансування інноваційної діяльності та частиною грошово-кредитної політики. Вона повинна не тільки активно взаємодіяти з інвестиційною, науково-технічною, інноваційною, грошово-кредитною, регіональною та ін. політиками держави, а й отримувати в них конкретизацію, являючи собою невід'ємну частину змісту відповідних законів і концепцій. Особливий зв'язок повинен бути сформований між кредитною, інвестиційною та інноваційною політиками: оскільки модернізація економіки України неможлива без інвестицій та інновацій, оскільки кредитна політика визначається двома останніми.

Список використаних джерел:

1. Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні: Закон України від 22 березня 2012 р. № 4618-VI // Відомості Верховної Ради України – 2013. - № 3. - Ст. 23
2. Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні: Закон України від 21 грудня 2000 р. № 2157-3 // Відомості Верховної Ради України – 2001. – №7. – Ст. 35